

РЕШЕНИЕ

№ 1922

гр. София, 24.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10886** по описа за **2022** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба с вх. № 43612 от 01.12.2022 г. по описа на Административен съд София - град на „ИВТ ДИВЕЛЪПМЪНТ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от неговия управител И. Т. срещу Решение № 3698 от 08.10.2022 г. по НАХД № 11104/2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 10-и състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 29-0000870 от 21.06.2021г., издадено от Ц. С. Ф. – Главен директор на Главна дирекция „Инспектиране на труда“, с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ) за нарушение на чл.63, ал.2 от КТ на касатора в качеството на работодател по смисъла на §1, т.1 от ДР на КТ е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева.

С жалбата се твърди, че първоинстанционното решение е неправилно, постановено в противоречие с материалния закон и съществено нарушение на процесуални правила. Твърди се, че районният съд е обсъдил в детайли събраните по делото доказателства. Оспорват се изводите на районния съд за липса на допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на АУАН и НП, като се изтъква, че при ангажиране отговорност на нарушителя е ограничено правото му на защита. Касаторът счита, че нарушението носи белезите на маловажност по смисъла на чл. 28

от ЗАНН. Моли съда за отмяна на оспореното съдебно решение и на потвърденото с него НП, както и да намали размера на присъденото в полза на ДИТ юрисконсултско възнаграждение. Претендират се направените по делото разноски.

В съдебно заседание касаторът - „ИВТ ДИВЕЛЪПМЪНТ“ ЕООД, редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът по касация – Главен директор на главна дирекция „Инспекция по труда“ в съдебно заседание се представлява от юрк. В., който моли съда да остави оспореното решение в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор К. счита касационната жалба за неоснователна, а въззивното решение за правилно.

Административен съд-София-град, втори касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

От събраните доказателства е установено, че на 28.04.2021г. бил подписан трудов договор между „ИВТ ДИВЕЛЪПМЪНТ“ ЕООД и К. Й. К., по силата на който лицето било назначено на длъжност „работник в строителството“ към дружеството-каастор. Било уговорено К. да постъпил на работа на 29.04.2021г.

На 29.04.2021г. около 11:30 часа свидетелите В. С. и Г. И. (служители на Главна дирекция „Инспектиране на труда“) извършили проверка по спазване на трудовото законодателство на строителен обект – строеж на многофункционална сграда в [населено място], [улица]. На място проверяващите лица заварили К. К. да зида тухли.

На 11 и 18 май 2021г. проверката продължила по документи в Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“. В хода на тази документална проверка представител на „ИВТ ДИВЕЛЪПМЪНТ“ ЕООД предоставил трудов договор между Дружеството и К. К., както и уведомление за регистрация на трудовия договор в ТД на НАП.

Проверяващите установили, че „ИВТ ДИВЕЛЪПМЪНТ“ ЕООД е сключил трудов договор № 80 от 28.04.2021г. с К. К. К., който бил регистриран в НАП на 29.04.2021г. в 14:57:06 часа, т.е. трудовият договор на К. бил регистриран в НАП след като работникът вече е бил допуснат до работа и е установен да работи по време на проверката от служителите на Главна дирекция „Инспектиране на труда“ на 29.04.2021г. в 11:30 часа.

В резултат на проверката било установено, че работодателят е допуснал до работа на 29.04.2021г. К. Й. К. преди да му предостави копие от уведомлението по чл.62, ал.5 от КТ, заверено от ТД на НАП в нарушение на чл.63, ал.2 от КТ. Във връзка с тази проверка и за констатирани и други нарушения на № ПР 2114682 от 18.05.2021г., връчен на пълномощник на „ИВТ ДИВЕЛЪПМЪНТ“ ЕООД срещу подпис на 18.05.2021г. Наред с това св. В. С., в присъствието на ГИ. и ИТ. (като свидетели на съставянето на Акта), изготвил срещу „ИВТ ДИВЕЛЪПМЪНТ“ ЕООД и Акт за

установяване на административно нарушение (АУАН) № 29-0000870 от 18.05.2021г. за това, че „ИВТ ДИВЕЛЪПМЪНТ“ ЕООД в качеството си на работодател е допуснал К. Й. К. да полага наемен труд на 29.04.2021г. преди да му предостави копие от уведомлението по чл.62, ал.5 от КТ, заверено от ТД на НАП, с което на 29.04.2021г. е нарушен чл.63, ал.2 от Кодекса на труда. Актът е връчен срещу подпис на пълномощник на „ИВТ ДИВЕЛЪПМЪНТ“ ЕООД на 18.05.2021г. Въз основа на този АУАН на 21.06.2021г. ЦСФ. – Главен директор на Главна дирекция „Инспектиране на труда” е издала процесното НП.

За да потвърди НП, СРС е приел, че АУАН и НП са издадени при липса на съществени процесуални нарушения - отговарят по форма и съдържание на чл. 42, респ. чл. 57 от ЗАНН, издадени са от надлежни органи в рамките на техните правомощия. Съдът е достигнал до извод, че вмененото нарушение безспорно доказано и правилно е ангажирана отговорност на извършителя.

Решението е правилно.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Въззивният съд е събрал и коментирал относимите за правилното решаване на спора доказателства, надлежно и аргументирано е обсъдил и анализирал всички факти от значение за спорното право и е извел правилни изводи, поради което не се споделят наведените в касационната жалба оплаквания в тази насока.

Правните изводи на районният съд са изведени при надлежно установена фактическа обстановка, без да са останали неизяснени обстоятелства, които да ги компрометират. Съгласно чл. 63, ал.1, предл. първо от КТ работодателят е длъжен да предостави на работника или служителя преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от ТД на НАП. Според ал. 2 на същия текст работодателят няма право да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави следните документи - екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни и копие от уведомлението по чл.63, ал.2 КТ, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите (преди постъпването на работника на работа). Така както е предписана разпоредбата на закона, изискването е преди постъпване на работа, на работника да са връчени два документа - екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни и копие от уведомлението по чл. 63, ал. 2 КТ.

По делото е безспорно установено, че „ИВТ ДИВЕЛЪПМЪНТ“ ЕООД в качеството му на работодател, е допуснал до работа на 29.04.2021 г. лицето К. Й. К. на длъжност „работник строителство“ преди да му предостави екземпляр от ТД на НАП копие от уведомлението за регистрация на трудовия му договор по чл. 62, ал. 3 от КТ. Видно от справка от 29.04.2021 г. уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ е прието в ТД на НАП в 14:57 часа, т.е. договорът е бил регистриран след като лицето е допуснато до работа, което безспорно е нарушение на трудовото законодателство.

Споделят се също така изводите на районния съд, че извършеното административно нарушение не представлява „маловажен” случай. Разпоредбата на чл. 415в, ал. 1 КТ е специална по отношение на нормата на чл. 28 ЗАНН. Нарушението е формално и

представлява типична проява на форма на нарушение по чл. 63, ал.2 от КТ. В този смисъл е и изричната разпоредба на чл.415в, ал.2 от КТ. Това, че няма настъпили вредни последици е без значение в случая, тъй като самото нарушение е формално и неговата обществена опасност се състои в самото му извършване, без да се изисква настъпването на определен противоположен резултат и вреди за даден субект.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение, направени единствено в настоящото касационно производство на осн. чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер на 80 /осемдесет/ лева.

С касационната жалба е направено искане за намаляване размера на присъденото юрисконсултско възнаграждение в полза на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“. Съгласно чл. 248, ал. 1 от ГПК, приложим съобразно препращащата норма на чл. 144 АПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. От изложеното следва, че производството по присъждане, допълване и изменение на решение в частта му за разноските, е от компетентността на съдът, постановил решението, а в случая това е СРС. Гореизложеното обуславя недопустимост на искането в тази част за изменение на решение в частта му за разноските пред първа инстанция. Същото следва да бъде оставено без разглеждане пред настоящата съдебна инстанция и производството по делото в тази част да бъде прекратено, а искането в тази му част - изпратено на първоинстанционния съд.

Воден от горното, Административен съд - София град, втори касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3698 от 08.10.2022 г. по НАХД № 11104/2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 10-и състав.

ОСЪЖДА „ИВТ ДИВЕЛЪПМЪНТ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на „ИВТ ДИВЕЛЪПМЪНТ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] за изменение на разноските направени пред първа инстанция по НАХД № 11104/2021 г. на Софийски районен съд и прекратява производството по искането в тази му част.

ИЗПРАЩА искането на „ИВТ ДИВЕЛЪПМЪНТ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] за изменение на разноските направени пред първа инстанция по НАХД №11104/2021 г. на Софийски районен съд, за разглеждане по реда на чл. 248 от ГПК, във връзка с чл. 63, ал. 3, във вр. с ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 144 от АПК.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.